

Și iată, așa merg lucrurile.
Uneori, Rozmarie e zână.
Atunci, își îmbracă rochia de gală și flutură din baghetă.
Atunci, doarme pe nor, în castelul din cer cu turnuri mici,
de aur.

Alteori, Rozmarie e vrăjitoare.
Atunci, locuiește în pădure și zboară pe mătură.
Când Rozmarie e vrăjitoare, își găzduiește mama care
doarme în casa din copac.

Mama o iubește nespus pe Rozmarie, și Rozmarie o iubește
nespus pe mama sa.
Rozmarie nu e cu-adevărat nici zână, nici vrăjitoare.
E o zână-vrăjitoare.
Și, pe deasupra, o zână-vrăjitoare foarte fericită.

- Rozmarie, îți dau voie să te faci vrăjitoare, decise mama.
Rozmarie i se aruncă de gât.
- Din când în când, voi fi și zână, mamă. Și mă voi îmbrăca
într-o rochie frumoasă, și voi mânca fără să vărs pe mine, și voi
flutura strașnic din bagheta magică... promise Rozmarie.
- Mă bucur, spuse mama, chicotind.

- **Dar acum sunt vrăjitoare**, se bucură Rozmarie.
Își luă mătura și dispăru printre copaci, răsând în hohote.

A doua zi se plimbară împreună cu barca.
Rozmarie o învătă pe mama să meargă cu rolele.

Se lăsă întunericul.

„Noaptea e înfricoșător și e ger în pădurea vrăjitoarelor”, se gândi mama. „Rozmarie sigur va veni repede acasă.”

Dar mama se înșela din nou.

Rozmarie petrecea o seară foarte plăcută.

Vrăjitoarele o învățau să facă farmece.

Rozmarie reuși să transforme o ghindă într-o gărgăriță.

Înainte să se ducă la culcare, Rozmarie privi spre lună.

„Oare ce face mama acum?” se întrebă ea.

Era deja foarte târziu când ea adormi pe mușchiul moale.

De la o altă vrăjitoare, Rozmarie primi o mătură nou-nouă.
Voia să învețe să zboare și se cățărară cu mătura într-un copac.
– Hai, sari! o încurajau vrăjitoarele.
– Hop, Rozmarie, hop!
Rozmarie sări, se ținu o clipă în aer, dar apoi se prăbuși pe pământ.
Era tare greu zburatul ăsta pe mătură.

Dar mama se înșela.
Pădurea Vrăjitoarelor i se potrivea de minune lui Rozmarie.
Ea își construï acolo o casă în copac. Și o barcă.
Culese coacăze și se înfruptă cu nuci.

- Eu n-am nevoie de nicio vrăjitoare, insistă mama. Eu vreau o zână care să fie cuminte și cuviincioasă.
- Dar eu tot vreau să mă fac vrăjitoare! țipă Rozmarie.
- În cazul ăsta, aici nu poți să rămâi! strigă mama furioasă.
Vrăjitoarele nu locuiesc pe un nor mare de pe cer, într-un castel cu turnuri mici, de aur. Ele locuiesc în Pădurea Vrăjitoarelor.
- Atunci, mă duc în Pădurea Vrăjitoarelor, oftă Rozmarie.
Își luă valizele și zbură în jos.

Mama se uită după ea.
„Rozmarie se va întoarce repede”, își spuse ea. „Pădurea Vrăjitoarelor nu li se potrivește deloc zânelor.”

Rozmarie și-ar fi dorit mai degrabă o pereche de role.
Dar n-avea voie.